

השוכר את האומניין פרק שני בבא מציעא

פא.

מסורת הש"ס

עט א ב מ"י ס"מ
 מירון הולך כפָּה
 גען טן מושיע' פָּה ס"י
 גו מס' גנְבָּה
 גג זי' פָּר מַלְכָּה
 גאנֶה וְהַקְרָבָה אֲלֵהָ יְהִי
 גאנֶה גען כְּנָסָה יְהִי
 גו זי' פָּר מַלְכָּה:
 גא ד מ"ז זי' מַלְכָּה
 גאנֶן וְהַקְרָבָה
 גאנֶן מַלְכָּה כְּנָסָה גָּלְעָד
 גאנֶן גען כְּנָסָה צָרָעָה
 גאנֶן זי' קָרְבָּן אָה:
 גב ה זי' זי' סָסָה
 גג זי' פָּר מַלְכָּה כְּנָסָה
 גו זי' זי' גָּלְעָד כְּנָסָה
 גד גו זי' גָּלְעָד כְּנָסָה:
 גה ח זי' כְּנָסָה
 מַלְכָּה כְּנָסָה לְכָסָה
 ג זי' זי' נָמָרָה וְנָמָרָה
 וְגָלְעָד וְגָלְעָד וְגָלְעָד
 גה זי' זי' גָּלְעָד כְּנָסָה
 טויז'ע זי' זי' גָּלְעָד כְּנָסָה
 וְזָרָעָה מַעֲשָׂה כְּנָסָה
 גה זי' זי' גָּלְעָד כְּנָסָה:
 גז מ' זי' זי' גָּלְעָד כְּנָסָה
 ג מַגְנָן זי' זי' גָּלְעָד כְּנָסָה
 טויז'ע זי' זי' גָּלְעָד כְּנָסָה:
 גז

הא נמרתיו שומר שכ. ו'
לה מהגמרא ולעכ' כי
ומייסו לנוועמעס ליעל דמלמי
דמיטס לה מהגמרא פירן סכל
לא "הא הכא מעות
ברבר אבל גמרתיו מאי
תני וכולן שאמרו טול
שומר חנם נשמעין
שלך טול את שלך
חיך אמיןיא שומר חנם
דראמרי אמר רב נחמן
ניא כולן שאמרו טול
שומר חנם מאי לאו
טול את שלך שאני
קמיה דרבנן רמי
תנן וכולן שאמרו
יעות שומר חנם והוא
אמר לו שואל שלחה
בן בשעה שמחרורה
פפא א"ר חמדא לא'

(ג) גדריס (ל'ג'ג) (ב) גדריס (ל'ג'ג)
 ע"ס(ג) (ג) גדריס רכוב וכירע
 כירע'ג ווילט. וק' שטחן
 מגדיס (ל'ג'ג) (ד) גדריס מגדיס
 (ה) גדרין (ל'ג'ג) (ו) גדרין (ל'ג'ג)
 (ו) גדרון (כ'ג'ג) (ז) גדרון (כ'ג'ג)

הנהנות הב"ח

ויהנה מהנה היה ^התנייא בותחה ואמיינר
והלכה כלם מבית האומן לשון בית חמי ואמור לו אם מקבלין אותו
ממנו אני נתון לך דמיון והוא פטור אני נתון לך לפיק טובה הנהה שבchan
ונאננו בהילכה חיב בחוריה פטור מפני שהוא כנושא שכיר ^ההרהור
וגברא שובין לה הمراה לחבירה ^האל קא ממתניתא לה לדודחא פלוני אי
מודכונן מוטב ואי לא מהדרנא לה נוליך אל ולוא אודרבנא ובחרדי דקה אהת
אתנים אתה לקומה דרכ נחמן ^החיביה אהיביה ריבבה לבר נחמן נאנס
בהילכה חיב בחוריה פטור מפני שהוא כנושא שכיר ^האל חורה דהה
הילכה הוא מאי טעמא סברא הוא בחוריורו אליו אשכח לובוייה מי לא
ובנה: שומר לי ואשמור לך שומר שכיר: ^וומאי שטיריה בעלים דיא
א"ר פפא דאמר לה שומר לי היום ואשמור לך למחר תנו רבנן שומר
לי ואשמור לך השאלני ואשאליך שומר לי ואשאליך השאלני ואשמור
ילד בילוי געשו שומייר שבר והלה ואמאי שטיריה בעעל ^ההיא א"ר פפא דאמר
לה שומר לי היום ואשמור לך למחר הנהו אלהלי רכל ויום הנה אפי לה תר
מניהו ההוא יומא אמרו לה לחיד מניינו זיל אפי אין אמר לה נמו לי
גנילמאי אדראתה פשעו בה ואנונג אתו לקמיה דרכ פפא חוריבינו אמרו לה
רבנן לרבי פפא אמרי פשיעיה בעעלים הא אבסוף לסוף אנגלי מלחת דהה
שעתה שכרא הוה קא שתי הגיגיא למאן דאמר ^ופשיעיה בעעלים פטור מושם
חכמי אבסוף אלא ^המד' חיב אמרי אבסוף אלא ההוא יומא לאו דרייה הוה ואמרו
לה לדיד' זיל אפי אין את ואמר להו בהחוא אנרא דקה אפינא לכו נטרו גלמיין
עד

דנשׁוֹלְגָן מִתְּגַנֵּן לְקָרֵן דְּבָשָׁין לֵב נֵי חֲמָלֶה פְּרָקָן כְּסֻולֶּן (בְּקָרְנוּ י' ۱۵): אָנָי קְפָמוֹ לֹךְ לְמַמָּר. דָּלָנוּ גַּמְלָמָכוּ סָוִוָּה כְּמַמְלָאָה אַתְּ וְתַּקְעֵלָה וְתַּקְעֵלָה נִזְנִית. הַמְּמָרָה לְזַהֲמָה גַּמְלָמָכוּ קִינְדָּה. שִׂמְרָה גַּמְלָמָכוּ קִינְדָּה. וְתַּקְעֵלָה וְתַּקְעֵלָה נִזְנִית. הַמְּמָרָה לְזַהֲמָה גַּמְלָמָכוּ קִינְדָּה. קְרִיְּלָה זְבִינָה וְזְבִינָה מִגְלָמָכוּ זְבִינָה. הַגְּלָמָה כְּסֻלֶּן כְּלֹזָן וְעַזְלָה נִזְנִית. הַמְּמָרָה גַּמְלָמָכוּ קִינְדָּה. מִפְּנֵן גַּמְלָמָכוּ זְבִינָה וְזְבִינָה מִגְלָמָכוּ זְבִינָה. מַוְיכִי הַלְּבָדָן גַּמְלָמָכוּ זְבִינָה וְזְבִינָה עַצְבָּה. וְחַכְמָה דְּלָמָּדָה הַלְּבָדָן וְזְבִינָה מִןְזָבָבָה: וְלֹא וְעַפְתִּי.